

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ל' ניסן תשע"ח | דף היומי בבלי: הוריות זבחים ב.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן ש"ז עד סעיף ד'. | לוח יומי מקוצר: עמוד ק"א סימן ש"ז.
מוסר: פרק ז' מ"אבן על חלק" עד תחילת פרק ח'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק ה משנה ד עד משנה ו.

הדף היומי בהלכה

מהי הסיבה שאסור לומר לגוי בשבת לעשות מלאכה במוצאי שבת?

חפצין אסורים, כלומר, שאסור לישראל לעסוק בכל ענין הנוגע לדברים שאסור לעשותם בשבת; ומסיבה זו, בשבת עצמה אסור לומר לגוי (או ליהודי) לעשות מלאכה אף כשאומר לו לעשותה בחול.
ודבר שאינו אסור מן הדין, אלא משום מנהג או חומרה - אין בו איסור 'אמירה לגוי'.

[שו"ע שו, ב, משנ"ב ז-ט; ביאורים ומוספים דרשו, 9]

חכמינו ז"ל אסרו לומר לגוי לעשות בשבת דבר האסור לישראל, ואף דבר שאיסורו מדרבנן, כגון דבר האסור משום 'עובדין דחול', או דבר שאסור לישראל לעסוק בו משום 'ממצוא חפצך' (ראה להלן). וכך הדין בכל איסורי תורה, שאסור לומר לגוי לעשותם.
ולכן אסור אף בימות החול לומר לגוי לעשות מלאכה בשבת. ובשבת עצמה - יש איסור נוסף באמירה זו, על פי הכתוב 'ממצוא חפצך', שדרשוהו חכמים -

הדף היומי בהלכה

באיזה מקרה מותר לרמוז לגוי לעשות מלאכה בשבת?

ציווי: "מדוע לא הדלקת בשבת שעברה את האור?".
ויש אומרים שאם המלאכה נעשית בביתו של ישראל או בחפציו, אסור כל רמז שהוא אף במלאכות אלו, ואף אסור להנות מהן, כדין כל מלאכה שעשאה גוי בשבת עבור ישראל.

[שו"ע שו, ב, משנ"ב י-יא, וביה"ל ד"ה ואפילו; ביאורים ומוספים דרשו, 12-15; וראה שם עוד]

אמירה לגוי לעשות מלאכה בשבת - אסורה גם בדרך רמז, ואף בתנועת יד וכדומה. אולם, מלאכה שההנאה ממנה אינה 'חיובית', כגון כיבוי אור, וכן מלאכה שאין בה הנאה 'גמורה', אלא רק תוספת הנאה, וכגון הדלקת אור נוסף במקום שיש בו אור - מותרת בדרך רמז.
אך יש הבדל בין אמירה לגוי בשבת עצמה לעשות מלאכות אלו בשבת, שמותרת רק כשהקמץ בא בצורת 'סיפור', כגון רמז לכיבוי האור באמירת: "ביתי מואר"; לבין אמירה לגוי בחול לעשותן בשבת - שמותרת אף ברמז הבא בצורת

הדף היומי בהלכה

האם מותר לספר לילדים סיפורי חולין בשבת?

- מותר לו להרבות בכך; ויתכן שמותר אף כשהוא עצמו אינו נהנה מהם, אך נהנה לספרם לילדיו מפני שהם מתענגים עליהם, וכדומה.
ובכל מקרה, רצוי למעט בדברי חולין מפני קדושת השבת; ולאנשים ראוי למעט בהם בלאו הכי - משום ביטול תורה. ודיבור בענינים הגורמים צער, אסור.
[שו"ע שו, ז, ומשנ"ב א-ו]

נאמר בספר ישעיהו: "אם תשיב משבת נגלך... וּכְבַדְתוּ מַעֲשֵׂוֹת דְּרַבְּךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וַיִּדְבַר דָּבָר". ודרשו חכמינו ז"ל: "ודבר דבר - שלא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול", כלומר שלא ידבר האדם בשבת על דברים האסורים בשבת, בין מדאורייתא ובין מדרבנן, אשר עתיד לעשותם בימי החול.
וכן מסיבה זו אסור להרבות בשיחה בטלה בשבת, אף כאשר אין בה איזכור של עשיית מלאכה או עסקי חולין. ומי שמתענג בסיפור חידושים ומאורעות

פנה הגרא"מ שך לקראת רבי זאב איידלמן בידיים מושטות ואמר לו: "רבי וולוול, אני יודע שאתה ממהר לברית, אבל תשמע משהו חשוב שמצוה לפרסם! יש לי מעשה בשבילך!..."

"ביום שהגיע המכתב למענו, היתה השניה מדוכדכת מאוד ועמדה ליטול את חייה בידיה ר"ל. כשראתה מעטפה בתיבת הדואר החליטה לקרוא את המכתב לפני הצעד הנמהר, והתעוררה לחיים בזכות רגשות הידידות הישנים. ממש עתה הן יצאו מהתייעצות עמי, והן שוב חברות טובות".
 וסיים מרן: "לפעמים לא שמים לב לקטנות. יכול להיות שבול אחד יציל חיים של בן אדם... זה מצוה לפרסם!"
 (ע"פ נר לשולחן שבת מתוך 'רבי וולוול')

סיפר הגה"צ רבי זאב איידלמן זצ"ל, שפעם כשהגיע לברית מילה איחר מעט ונפגש בחוץ עם מרן הגאון רבי אלעזר מנחם שך זצ"ל, שפנה לקראתו בידיים מושטות ואמר לו: "רבי וולוול, אני יודע שאתה ממהר לברית, אבל תשמע משהו חשוב שמצוה לפרסם! יש לי מעשה בשבילך!"
 "פעם היו שתי נשים שבנערותן היו חברות, ואחר כך נפרדו דרכיהן. האחת הצליחה באשר פנתה, והשניה לא הצליחה, ונותרה גלמודה ללא משפחה וידידים. עברו שנים, והראשונה נזכרה פתאום בחברתה לשעבר וכתבה לה מכתב ידידותי קצר.

הגוי הקשיב לדבריי בסבלנות. לאחר שסיימת, ניכר היה שהדברים הממו אותו. הוא הזמין אותי למשרדו, סגר את הדלת, הגיף את החלונות ובדק אם אין מי שמצותת לשיחתנו...

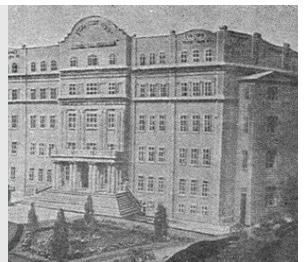
שאיני סומך עליו ועל יושרו, אולם מאחר שבימי הביניים היו גויים שערבו חלב של בהמה לא כשרה בחלב פרות - הרבנים שלנו תיקנו שתמיד יעמוד יהודי וישגיח בעת חליבת הפרות ויוודא שאין מוסיפים מאומה לחלב הכשר. הגוי הקשיב לדברי בסבלנות. לאחר שסיימתי - ניכר היה שהדברים הממו אותו. בסבר פנים יפות הוא הזמין אותי להכנס אל משרדו. סגר את הדלת, הגיף את החלונות, בדק מסביב אם אין מי מצותת לשיחתנו... פנה אלי ואמר בשקט: "רבי, ברצוני לגלות לך דבר מה, בתנאי שלא תספר זאת לאיש. דע לך, הרבנים שלך חכמים יותר ממה שאתם חושבים... הם יודעים מה שהם מדברים והם צודקים לחלוטין. מאחורי הרפת שלי יש דיר חזירים מוסתר, את חלבם אני מערבב בחלב הפרות, וזאת מסיבה פשוטה מאד. מועצת החלב הבריטית בודקת את איכות החלב באמצעות מעקב אחרי אחוזי השומן. אם אחוזי השומן נמצאים נמוכים, הם מסיקים שהחלב נמהל במים ופוסלים אותו לשיווק. אכן בחלב של חזירים ישנם אחוזי שומן גבוהים בהרבה מחלב פרה, כך כאשר אני מערב את חלב החזירים בחלב הפרות אני יכול למהול אותו בכמות משמעותית של מים מבלי שהדבר יתגלה בבדיקת הרשויות, והרווח שלי גדול מאד..."
 זה היה וידויו של הגוי. כמובן שמכאן ואילך הוא הסכים לאפשר לבני להשגיח על חליבת החלב שרכשנו ממנו. אני למדתי ממעשה נורא זה - עלינו לדעת כי ראייתם למרחוק של רבותינו הקדושים עולה על מה שאנו יכולים להעלות בדעתנו. הנה נוכחתי לדעת כי הסיבה שמחמתה תיקנו חז"ל שרירה וקיימת גם בימינו אנו!

(נר לשולחן שבת, מתוך 'מקדש הלוי' פר' האזינו)

והבדלתי בין הבהמה הטהרה לטמאה (ויקרא כ כה)

סיפר הגאון רבי יוסף צבי דינר ראב"ד לונדון: בצעירותי, שהינו במשך תקופה בכפר מרוחק מלונדון. מדי בוקר, שני בני היו הולכים להשגיח על חליבת הפרות ברפתו של אחד הכפריים המקומיים, ולרכוש ממנו את החלב אשר ראו את חליבתו.
 אך הנה, ביום מן הימים התעכבו הבנים ואיחרו את שעת חליבת הפרות. מאחר ולא היו נוכחים בעת החליבה - החליטו שלא לקחת אלא שני בקבוקים בלבד עבור התינוקות שבבית. כאשר חזרו הבהרתי כי איני מעוניין גם בשני בקבוקים אלו, על אף שמעיקר הדין ניתן להקל בחלב עכו"ם עבור תינוקות, שכן חששתי שאם יוכח הרפת לראות כי אנו קונים אצלו גם כאשר אין השגחה, הוא יסרב מכאן ואילך לאפשר את ההשגחה בשעת החליבה, ונמצא שיצא שכרנו בהפסדנו! על כן שלחתי את שני בני להחזיר את החלב לרפתן האנגלי. אולם עד מהרה התברר שאין זה כה פשוט... לא זו בלבד שהוא לא ניאות להחזיר את כספם, אלא אף התפרץ עליהם בצעקות רמות: "אתם לא סומכים עלי?! הסתלקו מכאן!" כך גירש אותם, תוך אזרה לבל יתקרבו עוד לחוותו. כאשר שמעתי את סיפור המעשה, מיהרתי לגשת אל הרפתן הגוי במטרה לנסות לפייסו. אולם אם סברתי שאת פני ישא - הרי שטעותי התבררה לי עד מהרה... עוד בטרם הגעתי אל הרפת - הבחין בי הגוי, ומיד החל צועק ומגדף, תוך שהוא מתרה בי לבל אתקרב אל הרפת, לבל אראה את פני סביבותיה. אולם אני לא אמרתי נואש, בלשון רכה קראתי אליו והפצרתי בו כי יאות לשמוע את דברי, ולבסוף הוא נענה. הסברתי לו בנועם כי חלילה אין משמעות הדבר

תלמיד חריף היה בישיבת חכמי לובלין, בשם יודל ברלינר. אינו יודע מנוחה, מתנוועע ורץ בלימודו אנה ואנה. פעם אמר לו הרב מלובלין זצ"ל: "מגיע לך 'מי שפרע', יודל..."

'עומד בדיבורו' אלא רץ ממקום למקום..."
 הגיעו הדברים אל הגאון מקוז'יגלוב רבי צבי אריה פרומר זצ"ל שכיהן פאר כר"מ ביח"ל. אמר: "עתה הבנתי מדוע בעזרה היו עומדים צפופים ומשתחווים רוחים. כי בשעה שלא השתחוו, הסתובבו האנשים אנה ואנה מרוב דביקות, נתקלו איש ברעהו ורבתה הצפיפות..."
 (ע"פ ניצוצי אור המאיר)

עומדים צפופים ומשתחווים רוחים (אבות ה ה)

תלמיד חריף היה בישיבת חכמי לובלין, בשם יודל ברלינר. עינים תוססות לו, ומוח שריפה, אינו יודע מנוחה ופיו לא פסיק מגירסא. מתנוועע ורץ אנה ואנה. אדם מניחו לומד בקרן זוית זו, וכעבור רגע מוצאו בקרן זוית אחרת, הכל מרוב תסיסה ומרץ.
 פעם אמר לו הרב מלובלין זצ"ל: "מגיע לך 'מי שפרע', יודל, מפני שאינך

באחת הנסיעות שאל רבי שרגא גרוסברד את נהג המונית: "האם אתה נוסע במונית בשבת?" הרב שך שמע את השאלה ונזעק: "יהודי שואלים כאלו שאלות?!"

כי הנהג הוא מהסוג שאפשר לדבר איתו, וחשדתי שהוא מחלל שבת, מה אומר לו, שלא ייסע בשבת? שמה הוא יתמה: חשוד אני בעיניך? איך אתה מדבר אלי. הקב"ה נתן לי שכל ואמרת לי: "יש לי בקשה ממך, נראה לי כי עליך לדאוג לכך שכל הנהגים בתחנה ישבתו בשבת [כמותך]. זכותך לומר להם את המשמעות של חילול שבת. תסביר להם את חומרת הדבר..." כאשר אני אומר לו שיסביר להם, מובן מאליו שהוא בסדר, רק שעליו להסביר להם.

ראיתי לאחרונה שאומרים, שזה נכנס בפשט הפסוק: "הוכח", ואיך תוכיח? - "את עמי" [לשון רבים] - אמור לו שיוכיח את אחרים. כמי שאומר לו: אתה בסדר, רק תדאג שגם חבריך יהיו כמוך...

(יחי ראובן)

הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא (ויקרא י"ז)

שח הגה"צ רבי ראובן קרלנשטיין זצ"ל: רבי שרגא גרוסברד ז"ל סיפר לי כדלהלן: הוא היה נוסע מדי פעם עם מרן הרב שך זצ"ל לאספות של החינוך העצמאי בירושלים. באחת הנסיעות שאל רבי שרגא את נהג המונית: "האם אתה נוסע במונית בשבת?" הרב שך שמע את השאלה ונזעק: "יהודי שואלים כאלה שאלות? מה אתה שואל כאלה שאלות?!"

לימים סיפר לו הנהג: "אתה זוכר שנסענו פעם ביחד והרב שך צעק, למה שואלים אותי שאלה כזאת? ובכן, אומר לך את האמת, הייתי מחלל שבת, אבל כשראיתי איך הרב שך התרגז, הגערה עשתה עלי רושם עז, עד שהפסקתי לנסוע בשבת."

המשיך הרב גרוסברד וסיפר: פעם אחרת נסענו שוב במונית [אחרת], הבחנתי

חדשות דרשו

מי שיעיין היטב בלוח הלימוד השנתי החדש של 'הדף היומי בהלכה' שיצא לאור בימים אלו, וישווה אותו לקודם, יוכל ללמוד גם על התנופה העצומה שחלה במהלך השנה האחרונה במהפכת לימוד ההלכה. בין השאר - 100 מוקדי מבחן חדשים שנפתחו בתוך שנה אחת!

מי שיעיין היטב בלוח, יוכל ללמוד מתוכו גם על ההתקדמות העצומה והתנופה שחלה במהלך השנה האחרונה במהפכת לימוד ההלכה שמחולל 'דרשו' בארץ ובעולם. בעוד בלוח הקודם מופיע נתון אודות למעלה מ-400 מוקדי מבחנים חודשיים ב'דף היומי בהלכה', הנתונים שבלוח החדש מלמדים על למעלה מ-500 מוקדים שכאלו. הווי אומר, כ-100 מוקדים חדשים נפתחו בתוך שנה אחת בלבד. זאת, הודות למאמצים הבלתי פוסקים של פעילי 'דרשו' להגיע לכל מקום, לכל נקודה ונקודה בארץ ובעולם; הודות להתגייסותם של גדולי ישראל לעודד ולהמריץ את רעיון 'הדף היומי בהלכה', ובזכות ההיענות הנרחבת של ישראל קדושים בכל מקום שהם, מה שמוביל לפתיחת עוד ועוד שיעורים יומיים בהלכה, ובעקבותיהם פתיחת מוקדים נוספים של מבחנים.

בלוח הלימוד החדש באים לידי ביטוי גם המיזמים החדשים שהוכנסו במהלך השנה האחרונה לתועלת הלומדים והנבחרים ב'דרשו'. ביניהם: בית ההוראה הטלפונית למענה בשאלות בחומר הנלמד; החידושים שהוכנסו בקו השיעורים של 'דרשו', בו ניתן לשמוע שיעורים בדף היומי בהלכה, בפורמט קצר או ארוך ובשפות שונות, לצד שיעורים בדף היומי בבלי ומידע תורני נוסף ומגוון; מידע על קווים נוספים בהם ניתן לשמוע את שיעורי הדף היומי בהלכה בישראל, בארה"ב ובצרפת; פרטי ההתקשרות עם נציגי 'דרשו אישי', 'דרשו בישיבות' ו'דרשו בכלל'; וכן מוקדים טלפוניים נוספים של 'דרשו' בהם ניתן להתעדכן על שיעורים בסביבת מקום המגורים וכן לקבל סיוע בפתיחת שיעור חדש.

בימים אלו הופק לוח הלימוד השנתי החדש של 'הדף היומי בהלכה' של 'דרשו', ובו טבלת הלימודים בדף היומי בהלכה למשך שנה שלימה מחדש אייר תשע"ח ועד אייר תשע"ט. הלוח כולל כמובן גם את טבלת הלימודים בדף היומי בבלי וירושלמי; קנין חכמה והמוסר היומי. אחד החידושים בלוח השנה הוא, צירופה של טבלת המבחנים השנתית, ובה חומרי הלימוד ומועדי המבחנים בכל מסלולי 'דרשו'.

מרפרוף קצר בלוח אנו למדים על המקצועות ההלכתיים החשובים אותם ירכשו לומדי 'הדף היומי בהלכה' במהלך השנה הקרובה. במהלך הקיץ יילמדו הלכות מוקצה, בנין וסתירה, אהל, צידה, קשירה ועוד; לאחר מכן בסביבות חדשי אלול תשרי נגיע להלכות בישול, בורר, סחיטה, תולש, טוחן, מעבד ולש, רחיצה וסיכה, טיפול בחולה בשבת ועוד; כאשר לקראת החורף נתחיל חלק ד' במשנה ברורה, העוסק בדיני רשויות בשבת, עירובי תחומין ועירובי חצרות וכו'. בדף היומי בבלי יילמדו במהלך השנה הבאה מסכתות זבחים, מנחות, חולין, ובכורות עד דף מז.

הלוח השנתי, המודפס בפורמט לוח כיס, מלווה כל אחד ואחד מעשרות אלפי הלומדים והנבחרים ב'דרשו' לאורך השנה, ובמחלקת ההוצאה לאור ב'דרשו' השקיעו מחשבה ומאמץ לכלול בו את כל המידע הנחוץ ללומדים, לצד פרטי התקשרות עם המחלקות השונות ומספרי טלפון של נציגי 'דרשו' העומדים הכן לסייע לכל פניה ובקשה.

באמצע הנסיעה משליך לוי עטיפה של חטיף מבעד לחלון. שמעון מבחין בכך ומעיר לו בקול רם: "האם אינך יודע שהנהג עלול לקבל על כך קנס?!"

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

דאסור, ועווננו גדול הרבה יותר. אחד, שבזה הוא מכניס שנאה חזקה בלבו של הנדון על זה, כי מעתה יתקבל הדבר אצלו לאמת גמור, שבוודאי יאמר: אלולא שהדבר אמת גמור לא היה זה מעיז פניו לומר לו בפניו ממש. ועוד, לבד זה הוא מכניס את עצמו ואת אלו השנים לעבור על ידי רכילות כזה על כמה לאוין ועשין המפורשין בתורה, וכאשר ביארתי כל זה היטב בפתחה בלאוין" וכו'.

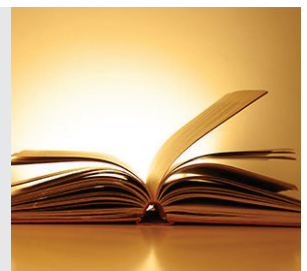
כוונת ה'חפץ חיים' לכך, שבמצב כזה בו הרכילות נאמרת בפניו, עשויה להתפתח גם מחלוקת, ויכוחים והטחת עלבונות הדדית, ובכך מגיעים לעבור חלילה על לאוין נוספים.

ראובן שמעון ולוי, שלושה חברים טובים נוסעים יחד ברכב. ראובן הנהג הוא בעל הרכב, ומאחור יושבים שמעון ולוי. באמצע הנסיעה משליך לוי עטיפה של חטיף מבעד לחלון. שמעון מבחין בכך ומעיר לו בקול רם, הנשמע היטב באוזני ראובן: "מדוע אתה זורק פסולת מהחלון, האם אינך יודע שראובן עלול לקבל על כך קנס?!"

סיטואציה תמימה לכאורה, אך הבה נראה מה אנו למדים מדברי ה'חפץ חיים' לגביה. וכך כותב רבנו בכלל ג' מהלכות רכילות סעיף א': "וכל שכן אם הוא מעיז פניו לומר לו בפניו ממש: 'אתה דברת עליו, או עשית לו כך וכך'.

המוסר היומי

מי שהוסכם בדעתו להתקרב אל המלאכה להתבונן איך לעשותה - לו נתן ה' הדעת כדי שידע איך לעשותה. ודבר זה שייך לכל עניני הטוב..."

מתוך לימוד המוסר היומי בספרי החפץ חיים:

ודבר זה שייך לכל עניני הטוב, בין בעניני הפעולות ששייכות לעניני הקודש, שצריך ליתן לב להתבונן איך לעשותן, ובין בעניני לימוד התורה - אם אחד יסכים בדעתו להשתדל להיות בקי באיזה סדר גמרא וכדומה, ויראה ללמוד ולחזור כמה פעמים, או לברר איזו הלכה בתורה, ומתייגע בה; בודאי הקב"ה יתן לו דעת בלבבו, ויעזרהו להוציא מחשבתו לפועל".

[תורת הבית פרק ז, בהערה]

"מצינו אצל משכן, שכל מי שהיה משים לבו ותשוקתו לעשות מלאכת המשכן היה הקב"ה נותן לו דעת ותבונה שידע איך לעשות, כדכתיב בויקהל וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אֶהֱלִיאֵב וְאֶל כָּל אִישׁ חֶכֶם לֵב אֲשֶׁר נָתַן ה' חֶכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לְבֹ לְקַרְבָּה אֶל הַמִּלְאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ, וְלֹא כָתַב יְכָל, מִשּׁוֹם דְּבִאֲמַת עֵינֵי אֶחָד הוּא, רָצָה לֹמַר - שְׂמִי שְׁהוֹסַכְּם בְּדַעְתּוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַמִּלְאכָה לְהִתְבַּוֵּן אִיךָ לַעֲשׂוֹתָהּ, לוֹ נָתַן ה' הַדְּעַת כְּדִי שִׂידַע אִיךָ לַעֲשׂוֹתָהּ.

ר' אהרן - השיב לי מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל - "אני לא מבקש ממך, אלא אני מצוה עליך ללכת לדרוש שם!". שאלתי אותו: האם עלי לנאום מאחורי מחיצה? והשיב לי - "לא"

הגה"צ רבי אהרן טויסיג שליט"א מספר על ציוויו של מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל שילך לדרוש בבנייני האומה בפני 5,000 נשים

קדושים תהיו (ויקרא יט ב)
 עם נשמה ולכן מחמת שלבושה בגדי השבת אינו מכיר את אמו ובמילא אינו רוצה לאכול.

הכינוס הנ"ל היה בחודש אדר ביום הילולת מרת שרה שניירר ע"ה. אחר כמה חודשים מתקשר אלי המנהל הרב בנימין שרנסקי שליט"א, ואמר לי: משום מה כ"כ לא רצית לדבר בכינוס, אז בוא ותשמע סיפור:

לפני כשעה התקשרה אלי אשה וספרה לי סיפור בדמעות שלישי. יש לה ב"ה בית מבורך עם י"ד צאצאים כ"י ובעלה ת"ח עמל בתורה, ומתחילת החורף בשנה זו קרה בביתם מקרה משונה, ששבת אחרי שבת אירעו מאורעות עצובים ומשונים בביתם. פעם נפל אחד הילדים ונסעו לביה"ח, ופעם נשפך מים חמים, פעם היה כפור ירושלמי עז ובדיוק נכבה החימום, פעם לא היה אוכל חם וכו'. כמובן שניסו כל הסגולות שבעולם, בדקו את המזוזות ולא הועיל כלום בידיהם. אחרי הכינוס הנ"ל בבנייני האומה חזרה אל ביתה כשנפשה סוערת, סיפרה לבעלה ששמעה הסיפור הנ"ל עם הרוגטשובער וזה עושה לה משהו בפנים והיא עצמה איננה יודעת מה. לבעלה החשוב ששמע את דבריה היה שינוי צורה במקום, וביקש בעדינות אם יכול לומר מה שנראה לו, שאולי כל מה שאירע עימם בכל שבת הוא כי מתחילת אותו חורף היתה מדליקה נרות שבת בעודה עם בגדי חול, כי לא הספיקה להלביש בגדי שבת מחמת הלחץ בערבי שבתות החורפיים הקצרים עם המשפחה הגדולה בלעה"ר. מאז אותה שבת היא קיבלה על עצמה שניגשת להדליק את הנרות עם בגדי שבת, והודו לד', מאז עברו השבתות ללא שום תקלה ויגון, וכעת שעברו כמה חודשים בלי שום מכשול התקשרה להרב שרנסקי לספר זאת.

כשבאתי למרן לספר זאת, תפס בהתרגשות רבה בשתי ידיו את ידי ואמר לי: נו, האם לא הייתי בכלל יעצני טוב' כשציווית לך לנאום שם? היתה לי הרגשה שאני חייב לצוות לך ללכת לנאום. נו אתה רואה שהייתי בכלל יעצני טוב... (רב רבנן)

שח הגה"צ רבי אהרן טויסיג שליט"א: לפני כעשר שנים התקשרו אלי לבוא ולנאום בבנייני האומה לפני כחמש אלף מבנות ישראל שהתכנסו לזכרה של מייסדת בית יעקב מרת שרה שניירר ע"ה. בתחילה סירבתי לךך, משרבו והפצירו בי נכנסתי למרן (בעל שבט הלוי זצוק"ל) לשאול אותו על כך, ואז אמר לי: ר' אהרן, לא שאני מבקש ממך - אלא אני מצוה עליך לילך לדרוש שם. שאלתי האם עלי לנאום מאחורי מחיצה, והשיב לי מרן: לא, אלא תדרוש ללא מחיצה. שאלתי: הרי להרבה אנשים הרב אינו מסכים שינאמו בפני נשים? השיב לי מרן: אני יודע שאתה תדבר עם עיניים סגורות כל הדרשה, וגם גונב לאוזניי שאתה מסיר את המשקפיים בדרשה, וממילא ההופעה הזאת שרב נואם במשך שעה שלימה עם עיניים עצומות יכולה להשאיר רושם רב לטובה אצלם. הוסיף מרן וסיפר לי שהוא דרש לפני ארבעים שנה בעיר רחובות לפני ציבור נשים, ולאחר כעשר שנים נכנסה אליו אשה וסיפרה לו כי היא היתה בעבר חילונית לגמרי ומכיון שראתה איך שנשא דברים ובאיזה אופן הוא מדבר, זה עורר אותה ביותר עד כדי כך שחזרה למוטב בשמירת תומ"צ, וכמו"כ עצם ההופעה עם עיניים סגורות במשך זמן כה רב עם יר"ש יש בה כדי לעורר עיניים צופיות

אגב, בתוך הדברים שנשאתי שם סיפרתי מעשה פלא על הגאון מרוגאטשוב זצ"ל: אשה נכנסה אליו ושאלה בפייה, יש לה תינוק שמסכים לאכול רק בימות החול, ובשבת אינו מוכן בשום אופן. השיב לה הגאון שבשעה שנותנת לו אוכל שתלבש בגדי יום חול, ואילו כל השבת תלך עם בגדי שבת. וכך הווה, בשעה שהאכילה את התינוק היא לבשה בגדי יום חול והילד הסכים לאכול. בעלה שהיה ת"ח נכנס אל הרוגאטשובער להבין מהו פשר ה'מופת' עם הבגדי חול, והשיב לו כי זה תוס' מפורש בב"ק דף ל"ז גבי דין מועד לשבתות וכו', שבשבת שלבושים עם בגדי שבת הבע"ח אינו מכיר יעו"ש, וכמו"כ יש לה ילד יהודי